

benhavns 12te Kreds. Noget lignende gælder for flere andre københavnske Valgkredses Vedkommende. Princippet lader sig i det hele og store meget vel gennemføre, uden at der foretages alt for store Spring i Talrækken. Jeg kan ikke se nogen anden paaviselig Fordel ved denne Omkalfatring af den københavnske Kredsbetegnelse end den, at de Radikale ville komme til at staa noget friere overfor deres socialdemokratiske allierede, end hvis de gamle Kredsbetegnelser og derigennem ogsaa de gamle socialdemokratiske Repræsentanter bibeholdes. Selv ved en midlertidig Omlægning maatte der vel sagtens ske en Forøgelse af Kredsenes Antal, men om den skal være saa betydelig som fra 114 til 127, er en Skønssag, og det vil blive det kommende Udvalgs Opgave at undersøge, om det ønskede Maal af Retfærdighed ikke kan naas med en mindre Forøgelse. Det vilde i saa Fald ubetinget i mine Øjne være en Fordel.

Til det foreliggende Forslag er der knyttet Bestemmelser om Omvalg. Jeg mener, at der her, hvor der kun er Tale om en midlertidig Omlægning af Valgkredsen, ikke bør indføres nye Principper med Hensyn til Valgmaaden. Alene af den Grund maa vi modsætte os Omvalget, det være sig saa i den ene eller den anden Form. Dertil kommer, at den foreslaaede Form meget slet harmonerer med den nuværende Valgmaade, med mundtlig Valghandling og Stemmeafgivning paa eet Sted i Kredsen. Resultatet vilde meget let blive, at Vælgere, der bo i større Afstand fra Stemmedet, ville negligere Hovedvalget i Forvisning om, at de ved det forestaaende Omvalg ville komme til at stemme udenfor deres egen Dør i deres egen Kommune. Indførelsen af denne Form for Omvalg maatte i alt Fald forudsætte, at man opgav det nuværende, ret overflødige Apparat med mundtlig Valghandling, anbefalende Stillere osv., og straks ved Hovedvalget lod Afstemningen foregaa distriktsvis. Det har glædet mig meget at høre, at det ikke alene er det ærede Medlem, der talte paa de Moderates Vegne (N. Jensen), men ogsaa det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), der have udtalt, at man ikke vilde være utilbøjelig til at afskaffe den mundtlige Valghandling. Det ærede Medlem fra Ringkøbing udtalte i Gaar, at man saalige saa godt kunde gaa til Kommunaafstemning med det samme.

Omvalg er jo en Fordobling af Valg-

udgifterne og Valgbesværet. Denne Anke mod Omvalget tror jeg dog kunde falde bort derved, at Vælgerne afgav dobbelt Stemme, en principal og en subsidiaer Stemme. Hvis f. Eks. 3 Kandidater ere opstillede, og ingen af dem faar absolut Flertal blandt de principale Stemmer, skal Valgbestyrelsen foretage en bunden Optælling mellem de Kandidater, der have faaet de fleste principale Stemmer, og til deres principale Stemmer skulde der lægges de subsidiaere Stemmer fra de Stemmesedler, hvis principale Kandidater ikke kom paa Omvalg. Saa opnaaede de Vælgere, hvis principale Stemmer spildtes, at deres subsidiaere Stemmer kom til at veje i Vægtskaalen, ganske det samme, som de vilde opnaa ved den foreslaaede Ordning. Den af mig skitserede Fremgangsmaade vil, synes det mig, være at foretrække for Regeringens Forslag, men, som sagt, jeg mener, at man ved en midlertidig Omlægning af Valgkredsen ikke bør indføre nye Principper angaaende Valgmaaden.

Der er fra Regeringens Side betonet, at der her er Tale om en midlertidig Omlægning af Folketingsvalgkredsen. Ordet „midlertidig“ findes da ogsaa i Lovforslagets Titel, men i øvrigt er der i Lovforslaget intet, der antyder dets midlertidige Karakter. At Ordet „midlertidig“ findes i en Lov, er ikke nok. Den nuværende Valgkredslov, der gennemførtes for 15 Aar siden, havde ogsaa Ordet „midlertidig“ i sin Titel. Og som et Eksempel paa, hvad „Midlertidigheden“ kan komme til at betyde, vil jeg nævne, at Loven, der bestemmer Styrelsen for Frederiksberg Kommune, saa vidt jeg ved, er over 50 Aar gammel, men i dens Titel betegnes den udtrykkelig som en midlertidig Lov. Det vil derfor være rigtigt i dette Forslag at indføre en Tidsgrænse som f. Eks., at Loven er gældende for det nærmest forestaaende Folketingsvalg og de Valg, der indenfor et Tidsrum af 3 Aar derefter maatte blive udskevne.

Jeg skal vel vogte mig for at professere om dette Lovforslags Skæbne, men min Tro er det, at dets Vandring gennem Rigsdagens Ting vil blive ret tornefuld. Hensigten med en Lovændring paa dette Omraade er jo den at naa til større Retfærdighed i Repræsentationen. Jeg anerkender, at den foreslaaede Omlægning giver noget mere Retfærdighed end den nuværende Ordning, men det, der opnaas, er efter mit Skøn saa lidt i Forhold til Idealet og i Forhold til Retfærdigheden, at jeg gentagende maa beklage, at Grund-